

“LAŠVANSKA DOLINA” (IT-00-41)

PAŠKO LJUBIČIĆ

PAŠKO LJUBIČIĆ

Optužen za progone na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, nehumana djela, protupravne napade na civile, ubojstvo, nasilje protiv života i tijela, razaranje koje nije opravdano vojnom potrebom, uništavanje ili hotimično nanošenje štete vjerskim i obrazovnim ustanovama, pljačkanje javne ili privatne imovine i okrutno postupanje

Od siječnja 1993., na najvišem položaju od svih pripadnika postrojbi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane (HVO), snaga bosanskih Hrvata u središnjoj Bosni; također poznat kao Toni Raić

- Predmet prosljeđen Bosni i Hercegovini
- Državni sud BiH osudio ga je na 10 godina zatvora (presuda o kazni)

Kaznena djela za koja je optužen (primjeri):

Progoni na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, ubojstvo i nehumana djela (zločini protiv čovječnosti)

Protupravni napadi na civile, ubojstvo, nasilje protiv života i tijela, razaranje koje nije opravdano vojnom potrebom, uništavanje ili hotimično nanošenje štete vjerskim i obrazovnim ustanovama, pljačkanje javne ili privatne imovine i okrutno postupanje (kršenja ratnih zakona i običaja)

- U razdoblju od siječnja 1993. do srpnja 1993., Paško Ljubičić je individualno ili u dogovoru s pripadnicima 4. bojne Vojne policije, koji su bili pod njegovim zapovjedništvom i kontrolom, te s drugim pripadnicima HVO-a, planirao, poticao, naredio, počinio ili na druge načine pomagao i podržavao planiranje, pripremu ili izvršenje napada na gradove Busovaču i Vitez i sela Ahmići, Nadioci, Pirići, Šantići, Donja Večeriska, Lončari, Očenići and Gaćice.
- Sudjelovao je u djelima koja su rezultirala smrću više od 100 civila bosanskih Muslimana u selima Ahmići, Nadioci, Pirići, Šantići i Očenići, pritvaranju nekoliko stotina bosanskih Muslimana i njihovom fizičkom i duševnom zlostavljanju u pritvorskim objektima, kao što su kino-kompleks u Vitezu, zatvor Kaonik kod Busovače, veterinarska stanica u Vitezu, osnovna škola u Dubravici i prostorije SDK u Vitezu.
- Paško Ljubičić je također sudjelovao u bezobzirnom razaranju širokih razmjera (uglavnom paljenjem i/ili eksplozivnim sredstvima) i pljačkanju stambenih i poslovnih objekata bosanskih Muslimana, vjerskih i obrazovnih ustanova, osobne imovine civila i stoke u tim područjima, kao i u okrutnom postupanju prema civilima bosanskim Muslimanima i u njihovom prisilnom premještanju.

Datum rođenja	15. studeni 1965., selo Nezirovići, Bosna i Hercegovina
Optužnica	Prvobitna optužnica: 27. rujna 2000.; ispravljena optužnica: 2. kolovoza 2002.
Datum predaje	9. studeni 2001.
Prebačen na MKSJ	21. studeni 2001.
Prvo i daljnja stupanja pred Sud	30. studeni 2001., očitovao se da nije kriv ni po jednoj točki optužnice; 26. rujna 2002., očitovao se da nije kriv ni po jednoj točki optužnice
Prebačen u Bosnu i Hercegovinu	22. rujna 2006.

POSTUPAK PROSLJEĐIVANJA	
Zahtjev tužiteljice	19. srpnja 2005.
Odluka Vijeća za prosljeđivanje	12. travnja 2006.
Vijeće za prosljeđivanje	sudac Alphons Orié (predsjedavajući), sudac Kevin Parker, sudac O-Gon Kwon
Tužiteljstvo	Susan Somers, Mark Harmon
Obrana	Tomislav Jonjić, Nika Pinter
Odluka Žalbenog vijeća	4. srpnja 2006.
Žalbeno vijeće	sudac Fausto Pocar (predsjedavajući), sudac Mohamed Shahabuddeen, sutkinja Andréia Vaz, sudac Theodor Meron, sudac Wolfgang Schomburg

POVEZANI PREDMETI <i>po geografskom području</i>
ALEKSOVSKI (IT-95-14/1) “LAŠVANSKA DOLINA”
BLAŠKIĆ (IT-95-14) “LAŠVANSKA DOLINA”
BRALO (IT-95-17) “LAŠVANSKA DOLINA”
DELIĆ, RASIM (IT-04-83)
FURUNDŽIJA (IT-95-17/1) “LAŠVANSKA DOLINA”
KORDIĆ i ČERKEZ (IT-95-14/2) “LAŠVANSKA DOLINA”
KUPREŠKIĆ <i>i dr.</i> (IT-95-16) “LAŠVANSKA DOLINA”
MARINIĆ (IT-95-15) “LAŠVANSKA DOLINA”

OPTUŽNICA I OPTUŽBE

U ispravljenoj izmijenjenoj optužnici podnesenoj 8. travnja 2002. u skladu s Odlukom Raspravnog vijeća od 15. ožujka 2002. i potvrđenoj 2. kolovoza 2002. navodi se da je Paško Ljubičić bio zapovjednik 4. bojne Vojne policije HVO-a od siječnja 1993. do 1. srpnja 1993., a zatim do studenog 1993. pomoćnik načelnika Uprave vojne policije za Operativnu zonu Središnja Bosna. Od siječnja 1993. Paško Ljubičić je bio na najvišem položaju od svih pripadnika postrojbi Vojne policije HVO-a u Operativnoj zoni Središnja Bosna. U tom svojstvu, imao je i formalne i stvarne ovlasti nad pripadnicima Prve satnije, a kasnije 4. bojne Vojne policije.

Optužnica se odnosi na kaznena djela počinjena protiv civila bosanskih Muslimana u Lašvanskoj dolini u središnjoj Bosni i Hercegovini od siječnja do srpnja 1993. Tužiteljstvo tvrdi da je optuženi kao zapovjednik 4. bojne Vojne policije HVO-a, zajedno s pripadnicima bojne pod njegovom kontrolom, uključujući jedinicu zvanu "Džokeri", planirao, poticao, naredio, počinio ili na druge načine pomagao i podržavao planiranje, pripremu ili izvršenje kaznenih djela tijekom brojnih napada na grad Vitez i susjedna sela od siječnja do travnja 1993. Nadalje se navodi da je tijekom tih napada ubijeno više od stotinu civila bosanskih Muslimana, mnogi drugi su zatočeni i zlostavljani, a muslimanska imovina je uništena, uključujući dvije džamije u selu Ahmići.

U optužnici se navodi da je kazneno djelo progona izvršeno putem rasprostranjenog ili sustavnog napada na muslimanske gradove i sela. Tijekom napada i neposredno nakon njih, progoni su vršeni ubijanjem i nanošenjem teških ozljeda ili povreda civilima bosanskim Muslimanima. Tijekom napada i neposredno nakon napada na Ahmiće, Nadioke, Piriće i Šantiće 16. travnja 1993. ubijeno je otprilike 100 civila, a mnogi drugi su teško ranjeni. Tijekom napada na Očeniće, koji je izvršen 19. travnja 1993., ubijeno je pet rođakinja porodice Nuhagić.

Prema optužnici, progoni su nadalje vršeni bezobzirnim razaranjem i pljačkanjem stambenih i poslovnih objekata bosanskih Muslimana, vjerskih i obrazovnih ustanova, osobne imovine civila, te stoke.

U općinama Vitez i Busovača, progoni su vršeni sustavnim odabirom i pritvaranjem stotina bosanskih Muslimana. U optužnici se navodi da su oni bili pritvoreni u pritvorskim objektima koje kontrolirao HVO. Muškarci zatočeni u tim objektima podvrgnuti su premlaćivanjima i fizičkom i duševnom zlostavljanju. Također se navodi da su morali kopati rovove na bojišnici.

U optužnici se također navodi da su civili bosanski Muslimani istjerani iz svojih domova, te da su ih Vojna policija HVO-a i drugi pripadnici HVO-a prisilno prebacili iz općina Vitez i Busovača u druge dijelove Republike Bosne i Hercegovine.

U optužnici je Paško Ljubičić optužen temeljem individualne kaznene odgovornosti (članak 7(1) Statuta) i kaznene odgovornosti nadređenog (članak 7(3)) za:

- Protupravne napade na civile, ubojstvo, nasilje protiv života i tijela, razaranje koje nije opravdano vojnom potrebom, uništavanje ili hotimično nanošenje štete vjerskim i obrazovnim ustanovama, pljačkanje javne ili privatne imovine i okrutno postupanje (kršenja ratnih zakona i običaja, članak 3)
- Progone na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, ubojstvo i nehumana djela (zločini protiv čovječnosti, članak 5)

PROSLJEĐIVANJE U SKLADU S PRAVILOM 11bis

Da bi predmet bio prosljeđen u skladu s pravilom 11bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda, Vijeće za prosljeđivanje, koje se sastoji od tri suca, mora naložiti prosljeđivanje samoinicijativno ili na zahtjev tužitelja. Odluka o prosljeđivanju predmeta donosi se samo ako se Vijeće uvjeri da će optuženiku biti suđeno u skladu s međunarodnim standardima i da niti razina odgovornosti optuženika niti težina kaznenih djela koja se navode u optužnici nisu faktori zbog kojih bi prosljeđivanje nacionalnim vlastima bilo neprimjereno.

Dana 19. srpnja 2005., Tužiteljstvo je podnijelo Zahtjev za prosljeđivanje predmeta protiv Paška Ljubičića državnim vlastima Bosne i Hercegovine. Rasprava o prosljeđivanju održana je 20. rujna 2005., a odluka da predmet bude prosljeđen donesena je 12. travnja 2006. Paško Ljubičić se žalio na odluku. Žalbeno vijeće je 4. srpnja 2006. u potpunosti potvrdilo odluku Vijeća za prosljeđivanje.

Dana 22. rujna 2006., Paško Ljubičić prebačen je vlastima Bosne i Hercegovine.

Dana 29. aprila 2008., Paško Ljubičić je osuđen na 10 godina zatvora (nakon što je s Tužilaštvom sklopio ugovor o potvrdnom izjašnjanju o krivici).